

Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №8 (8)
ЧЭРВЕНЬ 2014 ГОДА

НАША ПРАВА

ЧАРГОВАЯ СКАРГА Ў КАМІТЭТ ААН ПА ПРАВАХ ЧАЛАВЕКА

Упраўленьнем Вярхоўнага камісара ААН па правох чалавека зарэгістраваны зварот у КПЧ жыхара вёскі Буяны Віцебскага раёну Леаніда Здрэстава. Актывіст вымушаны быў зьвярнуцца ў міжнародны орган па абарону пасьля таго, як улады адмовілі яму ў дазволе на правядзеньне пікету, а ўсе судовыя інстанцыі, у якіх ён спрабаваў быў абскардзіць гэтую адмову, – ад Кастрычніцкага райсуду Віцебску да Вярхоўнага Суду Рэспублікі Беларусь – сталі на бок уладаў.

Мэта пікету, які ў выніку забароны уладамі Леанід Здрэстаў так і ня зладзіў: інфармаваньне жыхароў Віцебскай вобласьці пра сыстэматычныя парушэньні дзяржаўнымі органамі і арганізацыямі Рэспублікі Беларусь яго правоў і законных інтарэсаў. Пікет быў забаронены намесьнікам кіраўніка адміністрацыі Кастрычніцкага раёну Віцебску Віктарам Галанавым на той падставе, што арганізатар пікету не заключыў дамоваў са службай ЖКГ, міліцыяй і паліклінікай, тым самым ня выканаўшы патрабаваньняў рашэньня Віцебскага гарвыканкаму № 881 ад 10 ліпеня 2009 году «Аб масавых мерапрыемствах у г. Віцебску».

Варта адзначыць, што ў пікеце мусіў браць удзел толькі адзін чалавек. Леанід Здрэстаў перакананы, што такое адзіночнае пікетаваньне паводле свайго практычнага і юрыдычнага сэнсу ніяк ня можа ўважацца за масавае мерапрыемства, таму адмова яму ў правядзеньні акцыі на падставе заканадаўства аб масавых мерапрыемствах – гэта бязглуздзіца. Тым ня менш беларускія суды гэтага аргумэнту не пачулі.

Леанід Здрэстаў – ня першы жыхар Віцебшчыны, якому мясцовыя ўлады забаранілі пікет, які ня змог адстаяць свае правы ў судох і які ў выніку зьвярнуўся ў Камітэт ААН па правох чалавека. Як правіла, КПЧ у такіх выпадках падтрымлівае заяўнікаў і прызнае, што ўлады парушылі іх правы на распаўсюд інфармацыі і публічнае выказваньне сваіх меркаваньняў. У сваіх рашэньнях па гэткіх справах КПЧ зьвяртае ўвагу ўладаў Беларусі на неабходнасьць прыняцьця мераў па недапушчэньні такіх парушэньняў правоў чалавека ў будучыні.

Аднак у габінэтах беларускіх начальнікаў зважаць на рашэньні КПЧ не сьпяшаюцца. Рашэньне Віцебскага гарвыканкаму, спасылаючыся на якое за амаль пяць гадоў мясцовыя ўлады не дазволілі ў Віцебску ніводнай акцыі апазыцыянэраў і грамадзкіх актывістаў, скасоўваць, здаецца, ніхто не зьбіраецца. Як ніхто не зьбіраецца нешта мяняць і ў законе «Аб масавых мерапрыемствах», які дае права мясцовым уладам на ўласны одум забараняць грамадзянам ладзіць мірныя акцыі і публічна выказваць свае меркаваньні, што несумяшчальна з прынцыпамі дэмакратыі.

“Віцебская вясна”

Чытайце сайт Віцебскага раёна: http://vicebskreg.by

АЎКЦЫЁНЫ

НОВЫ ЎЛАДАЛЬНІК "СОКАЛА"

Былы аздараўленчы лагер "Сокал" у прыгарадзе Віцебска на беразе ракі Дзвіна набыты айчынным інвестарам за 3.100.000 рублёў 16 чэрвеня на аўкцыёне, арганізаваным фондам «Віцебскаблмаёмасць».

У склад лота былі ўключаныя сем будынкаў і збудаванняў агульнай плошчай каля 2,5 тыс. кв. м, у тым ліку два спальных корпуса амаль па 900 кв. м, лазня, а таксама дапаможныя памяшканні і інжынерныя камунікацыі. Аб'ект выстаўляўся на таргі ўжо больш за паўтара года, так што на гэты раз яго пачатковая цана склала 1,8 млн руб., або 12 базавых велічынь (па адной БВ за кожнае будынак).

Цікавасць да нерухомасці праявілі два ўдзельнікі, пры гэтым пераможца вызначыўся на 4-м кроку аўкцыяніста. Новы ўласнік абавязваецца ўвесці маёмасць у абарот і арганізаваць прадпрымальніцкую дзейнасць на працягу трох гадоў. Пакуль інвестар вызначаецца з перспектывамі выкарыстання нерухомасці і да канца лета будзе гатовы падзяліцца планамі з чытачамі «Віцебскіх вестак».

Па дадзеных фонду «Віцебскаблмаёмасьць», на таргі выстаўлены яшчэ два аналагічных аб'екта. Так, 26 чэрвеня аб'яўлены аўкцыён па продажы былога аздараўленчага лагера «Зорны» ў Полацкім раёне, а 7 ліпеня будзе распрадавацца маёмасць лагера "Дружба" на Дубровеншчыне.

Сяргей Антонаў
“Витебские вести”

ТАКІ БІЗНЕС

КАК ЗАРАБОТАТЬ BR4 МЛРД ЗА ГОД?..

Самый большой годовой доход, указанный в декларации за 2013 год, получен жителем Витебского района от реализации нежилого здания и составил Br4,1 млрд, сообщили корреспонденту БелТА в инспекции Министерства по налогам и сборам по Витебской области.

Всего за время декларационной кампании в январе-апреле текущего года налоговые декларации по подоходному налогу представили почти 2,5 тыс. граждан, по сравнению с аналогичным периодом 2013-го их количество уменьшилось на 0,4%. Сумма подлежащего доплате подоходного налога составила почти Br5 млрд, при этом год назад она превышала Br3,8 млрд.

Самый большой размер подоходного налога в Br200 млн пришлось уплатить жителю областного центра с доходов, полученных из-за границы.

Число плательщиков, обратившихся в налоговые инспекции за предоставлением налоговых вычетов, увеличилось на 8,4% по сравнению с аналогичным периодом 2013-го и превысило 1,1 тыс. граждан.

Сумма подоходного налога, которая по результатам перерасчета причитается к зачету либо возврату, составила более Br135 млн и сократилась по сравнению с 2013-м на 78,2%.

Корр. БелТА

ПРАВА ПРАЦОЎНЫХ

МЭДЫКАМ ПРАПАНАВАЛІ СКІНУЦЦА НА АБСТАЛЯВАНЬНЕ

У распараджэньне інтэрнэт-рэсурсу «Народныя навіны Віцебска» трапіла копія дакумэнту, дзе паведамляецца, што па прапанове упраўлення аховы здароўя аблвыканкаму і абласнога камітэту прафсаюзу работнікаў аховы здароўя ў Дзень мэдычнага работніка мэдыкі Віцебскай вобласьці пералічваюць частку дзённага заробку анкадыспансэра на закупку абсталяваньня.

На разьліковы рахунак Віцебскага абласнога клінічнага анкалягічнага дыспансэру кіраўнікі мэдустаноў і іх намесьнікі пералічаць па 100 000 рублёў, лекары - па 50 000 рублёў, сярэдні мэдпэрсанал - 25 000 рублёў, а малодшы мэдпэрсанал - 10 000 рублёў. Сабраныя грошы павінны пайсьці на набыцьцё абсталяваньня для эндавідэаўмяшаньняў і гама-лічыльніку.

Пры кошце гама-лічыльніку 375 000 000 рублёў, каб набыць гэты прыбор па 50 000 рублёў павінны скінуцца 7 500 лекараў. Цікава, што на экзэмпляры, што патрапіў журналістам, алоўкам зробленае карэктаваньне памераў ахвяраваньняў: для лекараў 30 000 рублёў, сярэдняга мэдпэрсаналу - 20 000 рублёў, а малодшага - 10 000 рублёў.

«ННВ»

БЫЦЬ ПІЛЬНЫМ!

ТРАГІЧНЫ ВЫПАДАК З ДЗІЦЕМ

13 чэрвеня 2014 года а 17 гадзіне ў ЦАК установы «Віцебскае абласное УМНС» паступіла паведамленне пра абрушэнні пяску ў пясчаным кар'еры каля вёскі Альгова Віцебскага раёна.

Пасля прыбыцця да месца выкліку першага падраздзялення МНС было ўстаноўлена, што ў пясчаным кар'еры глыбінёй 15 метраў пад поўмятровым пластом пяску апынлася засыпаным дзіця, 2004 г.н., навучэнец ДУА «Альгоўская сярэдняя школа".

У 17-22 работнікамі МНС дзіця выняты з пад завалу, перададзены брыгадзе хуткай медыцынскай дапамогі. Брыгадай хуткай медыцынскай дапамогі праводзіліся рэанімацыйныя мерапрыемствы. У 17-49 канстатавана смерць дзіцяці.

Акалічнасці здарэння: у пясчаным кар'еры гуляла 3 дзіцяці, адбылося абвальванне пяску на плошчы 100 кв.м., у выніку чаго апынуўся засыпаным дзіця. Два іншых дзіцяці не пацярпелі.

Бацькі! Калі ёсць магчымасць, даручыце старэйшым дзецям прыглядаць за малодшымі. Ні ў якім разе не пакідайце без нагляду малалетніх дзяцей. Дайце дзіцяці якое-небудзь заданне, даручэнне, адным словам, займіце яго, каб у вашу адсутнасць ён быў заняты карысным і цікавым справай. Адпраўляючы дзяцей у вёску ці на дачу, яшчэ раз нагадаць ім аб асноўных правілах бяспекі. Бо гульні з запалкамі на гарышчах, адрынах, у адрынах, падпальванне сухой травы, таполевага пуху - досыць частая «забаўка» дзяцей дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту.

Знайдзіце час пагаварыць з дзіцем аб бяспецы і шануйце гэтыя правілы самі!

Віцебскае АУМНС

КРЫМІНАЛ

ПАДПАЛ КРАМЫ?

У ноч з 24 на 25 чэрвеня адбыўся пажар у памяшканні прыватнага магазіна ў вёсцы Янавічы Віцебскага раёна.

Пасля прыбыцця да месца выкліку разліку ратавальнікаўназіралася адкрытае гарэнне аднапавярховай драўлянай прыватнайхарчовайкрамы,якая абабітая сайдынгам. Памеры будынка ў плане складаюць 5х15 метраў. На момант узнікнення пажару ў краме нікога не было.

Як мяркуецца, прычына пажару - падпал, справа перададзена ў РАУС.

Шкода ўсталёўваецца. У выніку пажару ў краме знішчаны дах, столевае перакрыцце, маёмасць, тавар, пашкоджаны сцены.

Віцебскае АУМНС

ЗДАРЭННІ

ЗАГАРЭЎСЯ КАМБАЙН

26 чэрвеня падчас нарыхтоўкі кармоў каля вёскі Палудеткі Віцебскага раёна загарэўся кормаўборачны камбайн КВК-800.

Дапрыбыццяратавальнікаў27-гадовы механізатар спрабаваў патушыць камбайн з дапамогай 5-літровага вогнетушыцеля, але не змог справіцца з агнём.

Патушыць сельгастэхніку пажарным удалося праз 34 хвіліны пасля выкліку, паведамляе прэс-служба МНС. У выніку пажару агнём пашкоджаны кормаўборачны камбайн 2010 года выпуску. Пацярпелых няма.

Прычына пажару і шкода высвятляюцца.

К.Смаленскі

КАСМІЧНЫ ГОСЦЬ

ЗНОЙДЗЕНЫ МЭТЭАРЫТ?

Жыхар Віцебску сьцьвярджае, што недалёка ад дому-музэю сусьветна вядомага мастака Марка Шагала ён знайшоў фрагмэнт мэтэарыту.

Узор масай ледзь больш за кілеграм, уяўляе сабой аплаўлены чорны камень, цяжкі на вагу, з мэталёвымі украпінамі па ўсім аб'ёме. Калі да каменя паднесьці магніт, то ён крыху магнітыцца да «нябеснага прыхадня».

Шчасьлівы ўладальнік знаходкі лічыць, што гэта абломак баліду, які праляцеў празь Віцебскую вобласьць і выбухнуў у паветры ў ноч з 15 на 16 ліпеня 2012 году. Хоць поўнай упэўненасьці ў гэтым няма. Толькі старанная хімічная экспэртыза можа вызначыць, ці сапраўды гэты камень зьяўляецца часткай мэтэарыту.

Па традыцыі, мэтэарыт, знойдзены ў якой-небудзь мясцовасьці, атрымлівае назву таго населенага пункту, каля якога ён быў знойдзены. Дык няўжо мы маем першы «Віцебскі мэтэарыт», знойдзены на тэрыторыі гораду? А, мабыць, яго трэба называць першым «Шагалаўскім»?

Дыялёг Online газэта

НАША СПАДЧЫНА

НАРОДНЫ МУЗЕЙ ЗАРОНАВА

Матэрыялы пра гісторыю краю, баявых дзеяннях на тэрыторыі сельсавета, Заронаўскага падполля збіраюць у мясцовым музеі народнай славы.

Музей народнай славы Заронаўскай базавай школы быў адкрыты ў 1986 годзе. Краязнаўцамі школы сабраны найбагацейшы матэрыял пра гісторыю краю, аб баявых дзеяннях на тэрыторыі сельсавета, пра Заронаўскае падполле і многае іншае. Званне народнага, што атрымана ў 1996 годзе, было пацверджана ўжо двойчы - у 2006 і 2012 гадах. А за гэтым стаіць вялікая праца стваральніцы музея гісторыі Заронаўскага краю Людмілы Нікіцінай, настаўніцы беларускай мовы і літаратуры, лаўрэата звання «Чалавек года Віцебшчыны-2011».

Падлічыць, колькі экспанатаў сабрана і апрацавана за тры дзесяцігоддзі пошукавай, даследчай і навуковай працы, практычна немагчыма. Музей, як пантэон памяці, даўно стаў самастойным пазнавальна-гісторыка-краязнаўчым цэнтрам, сапраўды культурнай славутасцю сельсавета і раёна, а ведамасць у яго, без перабольшання, - міжнародная.

Дом сям'і Нікіціных, быццам па загадзе лёсу стаіць у Заронава прама ля дарогі, і вядомы ён даўно сотням і сотням людзей розных нацыянальнасцей і веравызнанняў, якія пражываюць па ўсім былым Савецкім Саюзе і нават за мяжой. Тут, на Полацкай, 12, з дарогі прытаміўшыся гасцей, цяпло сустрэўшы, перш за ўсё, напоіць кубкам духмянага чаю з мёдам, пачастуюць няхітрым абедам, беларускім салам і толькі потым павядуць на экскурсію - у музей, на мемарыял, на плітах якога сёння высечаны ўжо амаль 9 тысяч імёнаў загінуўшых тут, на беларускай зямлі, у 1943-1944 гадах.

- Паколькі мы вядзем часопіс наведванняў, то без праблем можам прасачыць геаграфію наведвальнікаў, - распавядае Людміла Канстанцінаўна. - Гэта ўся Беларусь, Расія, Узбекістан, Казахстан,Латвія,Літва,Малдова, Украіна, Эстонія, Германія. Асабліва з Масквы шмат бывае людзей - дзеці, унукі і праўнукі пахаваных у Заронава. Хоць ужо салдацкія дзеці прыязджаюць ўсё радзей і радзей - ім усім за 70 ... Запомнілася, як з Прыбалтыкі ў 2013 годзе прыязджаў брат аднаго загінулага - вельмі старэнькі, яго ледзь завялі ў музей і да пахавання, але відаць было, што ён радаваўся: спраўдзілася мара ўсяго яго жыцця - знайсці родную магілу і пакланіцца ёй.

Вельмі дапамог Заронаўскім краязнаўцам Інтэрнэт. Так, аднойчы ў школу прыехалі дзве сястры і іх дзеці з Самары - у іх тут, у Заронава, пахаваныя дзядзька і дзядуля. Жанчыны сфатаграфавалі на мемарыяле кожны «лісточак» (так Людміла Канстанцінаўна называе пліты з высечанымі на іх імёнамі), выставілі здымкі ў Інтэрнэт, і такім чынам спіс загінуўшых у Беларусі ў той час, калі тут, у Заронава, сем месяцаў стаяў фронт, стаў даступны тысячам і тысячам родных і блізкіх. Так стаў вядомы і тэлефон Людмілы Нікіцінай.

- Усім нам вельмі памятная сустрэча з дачкой загінуўшага Якава Сямёнавіча Бастыкіна. Наталля Якаўлеўна, як толькі даведалася, што пэўна выяўлена пахаванне яе бацькі на нашых вайсковых могілках, адразу ж прымчалася з далёкага Новасібірска. А гісторыя з пошукам атрымалася проста дэтэктыўная! - Расказвае Л.Нікіціна. - Дачка ўсё жыццё шукала бацьку, а справа ўсё ў тым, што ў пахаванцы была зроблена прыкрая памылка: там няправільна ўказалі раён, і замест Віцебскага напісалі Гарадоцкі. У пошуку нам дапамагалі вельмі многія добрыя,спагадлівыяісумленныя людзі. У тым ліку і былы работнік Гарадоцкага райвыканкама Юрый Дудараў. Ці весь, выйшлі на нас з Нямеччыны. Дачка таксама шукала ўсё свядомае жыццё пахаванне бацькі Андрэя Іванавіча, прозвішча якога на самай справе Забашта, але з-за дрэннага почырку пісара, які афармляў ў ваенны час пахаванні, яго сказілі, і яна дзесяцігоддзямі значылася як Заболито. Ён наогул лічыўся без вестак прапаўшым ў лютым 1944 года, а на самай справе загінуў у нашых месцах ... А вось яшчэ адна гісторыя. Родныя Міхаіла Андрэевіча Корышава таксама выйшлі на мяне праз Інтэрнэт, а ўстанавіць месца пахавання гэтага героя не ўяўлялася магчымым, таму што ва ўсіх спісах ён значыўся як Корыслов. Так быў занесены і ў нашу кнігу «Памяць» у 2009 годзе. Зараз памылка выпраўленая.

Дарэчы, у жніўні 2014 года Заронаўскай сельсавет адзначае 90-годдзе стварэння, хоць на самай справе гісторыя краю нашмат глыбей. Дзе яшчэ асобны сельсавет мае сваю ўласную кнігу "Памяць"? А ў Заронаўскім яна ёсць! Няцяжка здагадацца, што аўтар ідэі і галоўны выканаўца - таксама Людміла Нікіціна.

Наталля Драздова "Віцьбічы"

АДКРЫЛІ ПОМНІК КНЯЗЮ АЛЬГЕРДУ

27 чэрвеня пад час святкавання 1040-годдзя Віцебска быў урачыста адкрыты помнік вялікаму князю літоўскаму, князю віцебскаму і крэўскаму Альгерду.

На адкрыццё помніка прыехаў яго аўтар — мінскі скульптар Сяргей Бандарэнка. Таксама прысутнічалі дырэктар ААТ "Тэхналіт-Полацк" Леанід Пятроў, старшыня гарвыканкама Віктар Нікалайкін і, напэўна, у першыню на святкаванне Дня горада прыйшоў губернатар Аляксандр Косінец.

У размове з журналістамі скульптар сказаў, што ён і яго кансультанты ўпэўненыя ў дастаўернасці і адпаведнасці эпосе дасьпехаў князя. Адносна ж яго выгляду, то сучаснай Альгерду іканаграфіі не захавалася, а аўтары пазнейшых гравюр, як і скульптар, кіраваліся сваёй фантазіяй. Што тычыцца сокала на руцэ, то, на думку спадара Бандарэнкі, гэта "пасыл" з мінулага ў сённяшняе.

Урачыстасць пачалася з харэаграфічнай мініяцюры, следам за якой прайшло тэатралізаванае шэсце з коннымі князем і княгіняй ў суправаджэнні невялікага атрада пешых воінаў.

Спыніўшыся паміж Уваскрасенскай царквой і помнікам князь пад фанаграму сказаў прамову на стылізаванай пад стараславянскую мове. Сутнасць прамовы зводзілася да заснавання на Дзвіне замкаў з каменных вежамі.

Пасьля гэтага белае пакрывала са скульптуры знялі яе аўтар Сяргей Бандарэнка, разам з Віктарам Нікалайкіным і Аляксандрам Косінцам.

З'яўленне ў Віцебску помніка князю Альгерду і ўвогуле першай коннай скульптуры гараджанамі ўспрынята з энтузіязмам. На цэрымонію адкрыцця сабралася шмат народ, многія з прыйшоўшых ў свой час падпісвалі петыцыю з падтрымкай усталявання гэтага помніка ў абласным цэнтры.

Помнік князю Альгерду ў Віцебску, які быў усталяваны 24 чэрвеня, з'яўляецца чацьвёртай коннай скульптурай і першым помнікам кіраўніку Вялікага Княства Літоўскага на тэрыторыі Беларусі.

Сяржук Серабро "Народныя навіны Віцебска"

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэдэфануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Узгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

РУХ У ЕЎРОПУ

«ГЭТА ВЯЛІКІ ДЗЕНЬ ДЛЯ ЎСІХ КРАІН»

Украіна, Грузія, Малдова падпісалі Пагадненне аб асацыяцыі з ЕС. Парашэнка падпісаў пагадненне той самай асадкай, якой не рашыўся Януковіч у Вільні 29 лістапада. Цырымонія праходзіла у Брусэлі 27 чэрвеня, у ёй бралі ўдзел лідары 28 краін ЕС.

Старшыня Еўрапейскага савета Херман ван Рампей сказаў:

«Гэта падзея з'яўляецца прызнаннем тэрытарыяльнай цэласнасці. Будучыя пакаленні Малдовы, Украіны і Грузіі запомняць гэты дзень. Гэта вялікі дзень для Еўропы. Расія хай не баіцца, бо гэта Пагадненне не скіравана супраць яе».

Прэм'ер-міністр Грузіі Іраклій Гарыбашвілі ў сваім выступе зазначыў:

«Гэта хвалюючы для Грузіі дзень. Грузія павінна далучыцца да Еўропы і забяспечыць сабе мір і стабільнасць. Мы прапануем партнёрства ў бізнес-сферы, мы з'яўляемся прыкладам рэалізацыі рэформаў у рэгіёне. На працягу гісторыі мы падзяляем з Еўропай тыя ж каштоўнасці. Наша краіна ніколі не губляла сувязі з еўрапейскімі каштоўнасцямі, нягледзячы на правакацыі.

Грамадзяне Грузіі выбралі дэмакратыю. Гэта гістарычнае Пагадненне ўвасобіць еўрапейскую мару ў нашых краінах у рэальнасць».

Прэм'ер-міністр Малдовы Юрый Лянкэ ў сваім выступе зазначыў:

«Малдова і ЕС злучаныя назаўжды. Прадбачу добрую будучыню. Маладая Малдова бачыла ўзлёты і падзенні на працягу сваёй гісторыі, але становішча рэчаў хутка змяняецца да лепшага.

У 2009 годзе, з прыходам праеўрапейскай ўлады, гэты выбар абавязвае нас ісці наперад, і ў нас няма права на кампрамісы. Трэба стаць сябрамі гэтай еўрапейскай сям'і. Няма сумненняў у гатоўнасці. Сёння асноўныя каштоўнасці ЕС праходзяць выпрабаванне, нам патрэбна ваша падтрымка. Дзякуй калегам за тое, што нам удалося дайсці да гэтага моманту. Для Малдовы Еўропа — самы ясны і красамоўны вобраз».

Кіраўнік Еўрапейскай камісіі Жазэ Мануэл Барозу дадаў: *«Гэта гонар для ЕС - падтрымаць Грузію, Украіну і Малдову ў дэмакратычных працэсах. Пагадненне, падпісанае сёння, - самы амбіцыйны дакумент, калі-небудзь які падпісваецца Еўрасаюзам. ЕС дапаможа краінам укараняць рэформы. Гэтыя краіны павінны кантактаваць з парламентамі і грамадствам, каб супрацоўніцтва заручылася падтрымкай знутры і каб гэты працэс стаў незваротным. Важна змагацца з карупцыяй, мы не шукаем эксклюзіўнага партнёрства, мы верым у дэмакратыю. Гэтыя Дамовы — не канчатковая кропка ў супрацоўніцтве паміж гэтымі краінамі і ЕС, гэта пачатак новага сумеснага падарожжа».*

Reuters.com

СВАБОДУ ПАЛІТВЯЗНЯМ!

ЛУКАШЭНКУ СПАТРЭБІЛАСЯ ДРУГОЕ КРЫЛО

З калоніі на электрычку да Мінска Алеся Бяляцкага везлі на хуткай дапамогі. Трэба разумець, у беларускіх уладаў здарыўся востры прыступ гуманізму.

Амаль тры гады Мінск адфутбольваў патрабаванні апазіцыі і Захаду вызваліць вядомага праваабаронцу, а тут раптам - такая спешка.

Яшчэ раніцай 21 чэрвеня кіраўнік закрытай уладамі "Вясны" збіраўся на працу ў зоне, а ў 15.05 яго - без знаёмай па тысячам партрэтаў сівой шавялюры, голенага нагала - ужо абдымалі на сталічным вакзале.

На вызваленне па амністыі Бяляцкі, які адбыў амаль дзве трэці з чатырох з паловай гадоў тэрміну, не спадзяваўся: наляпілі парушэнняў. Аналітыкі дружна называюць рашэнне ўладаў палітычным.

Надышоў час вялікага гандлю

Вялікую геапалітычную гульню бачыць за гэтым жэстам беларускага кіраўніцтва мінскі палітолаг Юрый Чавусаў.

У каментары для Naviny.by ён правёў паралель з сітуацыяй 2008 года, калі пасля расійска-грузінскай вайны «з'явілася перспектыва замірэння рэжыму з Захадам».

Тады Менск, хоць Масква і ціснула, не прызнаў Абхазію і Паўднёвую Асецію. Узнікла магчымасць прадаць Захаду гэтую сваю геапалітычную пазіцыю. «Палітвязні сталі перашкодай для дасягнення нейкіх пагадненняў», - адзначае Чавусаў.

У выніку на волю ў жніўні 2008 года выйшлі Сяргей Парсюкевіч, Андрэй Кім і Аляксандр Казулін. Пачалася адліга ў адносінах з ЕС і ЗША, Беларусь атрымала ў разгар сусветнага фінансавага крызісу 3,5 мільярда даляраў крэдыту МВФ.

Цяпер на фоне расейска-украінскага канфлікту, у якім Аляксандр Лукашэнка заняў не зусім прарасейскую пазіцыю, зноў замаячыла перспектыва разблакаваць сапсаваныя па выніках выбараў-2010

(працяг на стар. 4)

РЭХА ПАДЗЕЙ

СУПРАЦЬСТАЯЦЬ ТОЛЬКІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ КАНСАЛІДАЦЫЯЙ

Агрэсіўнасць расійскай прапаганды, што шалёнымі хвалямі накатвае на беларусаў з экранаў тэлевізараў, цяжка сумяшчаецца з традыцыйнымі схільнасцямі беларусаў да спакою, парадку ды прыстойнасці.

Інфармацыйная вайна, якую развязала Расія супраць Украіны і ўвогуле супраць праеўрапейскіх памкненняў былых постсавецкіх рэспублік, відавочна зачапіла Беларусь. Гэта мякка кажучы, улічваючы дамінаванне расійскага ТБ у беларускай інфармацыйнай прасторы. На думку палітолага, намесніка старшыні руху «За свабоду» Алеся Лагвінца, разумеюць гэта і ўлады, якія праз дзяржаўныя тэлеканалы і друкаваныя СМІ спрабуюць трансляваць больш узважаную пазіцыю.

- Крышку дзяржаўныя медыі штосьці ўжо робяць, то бок сітуацыя ўжо не такая чорна-белая ў іх асвятленні, бо яны загнаныя ў пастку - не могуць паўтараць выключна тое, што робіцца расійскімі медыямі, - распавядае Алесь Лагвінец «ЕўраБеларусі». - Першае, таму што не такія яны ўжо і прафесіяналы ў прапагандзе. Другое, гэтая прапаганда можа быць скіраваная супраць іх. Бо уладам трэба знайсці нейкая сваё месца нават у гэтым «Русском мире».

Таму такія крокі як адкрыццё таго ж помніку Альгерду, як усё ж такі пэўнае выкарыстанне беларускай мовы, як заявы кіраўніка Беларусі адносна Украіны і дзеянні – прысутнасць Лукашэнкі на інаўгурацыі ў Кіеве, датэрміновае вызваленне Алеся Бяляцкага – гэта пэўныя крокі, якія паказваюць, што ўладам не вельмі камфортна ў такім паўнафарматным «Русском мире» як яго разумеюць у Крамлі. І таму гэтыя крокі дыстанцавання ёсць – пытанне, як выкарыстаць іх на карысць таго, каб у нашым грамадстве было большае разуменне інтарэсаў Беларусі, большае разуменне важнасці нацыянальнай згоды.

- Але ці не занадта далёка ўвайшла расійская прапаганда ў свядомасць беларусаў? Грамадства радыкальна падзелена Майданам і расійскай трактоўкай украінскіх падзеяў.

- Ёсць пагроза гэтага – велізарная, але, мне падаецца, не ўсё страчана, паколькі, па-першае, беларусы наўрад ці хочуць ваяваць. А мы бачым, што расійская прапаганда – яна вельмі агрэсіўная. Так, хутчэй за ўсё, беларусы ёсць усё ж пасіўнымі ўспрымальнікамі прапаганды. Але ў той жа час яны маюць пэўны інтарэс – яны хочуць парадку, спакою і прыстойнасці, каб было па-людску.

І з гэтага пункту гледзішча – і дваццаць год незалежнасці, і наша блізкасць да літоўцаў, да палякаў, і нашы кантакты з імі ўсё ж такі ёсць пэўнай зарукай, што справы ў Беларусі могуць пайсці іншым шляхам. У нас будзе свой беларускі шлях, шлях рэвалюцыі духу, але калі ён наступіць – гэта немагчыма прызначыць альбо сфармуляваць і зафіксаваць. Але ў кожным разе шанцы на гэта маюцца – пакуль ёсць беларуская дзяржава, пакуль ёсць беларусы, якія ганарацца тым, што яны беларусы і якія хочуць будаваць сваю незалежнасць.

- І як беларусам рэалізаваць свае жаданні? Майдан – наўрад ці гэта выбар большасці беларусаў.

- Пытанне крытычнай масы і супольных дзеянняў. Калі людзі будуць мець аднолькавую рэакцыю на несправядлівыя дзеянні і салідарна на гэта рэагаваць. Патрэбна кансалідавацца беларусам, неабыякавым беларусам. Улада сёння робіць вельмі мала, практычна нічога дзеля таго, каб у грамадстве быў дыялог, была нацыянальная згода.

Варта пераканаць як большыню беларусаў, якія яшчэ ахопленыя сваёй абыякавасцю, так і ўладу, што мы – грамадзяне Беларусі – маем інтарэс у тым, каб размаўлялі паміж сабой, каб слухаць адзін аднаго. І відавочна пратэст – гэта права любога грамадзяніна, права на мірны пратэст. Негвалтоўны супраціў – нашмат больш паспяховы, чымсьці той, які вядзе да велізарных стратаў.

РАСІЙСКА-ЎКРАІНСКІ КАНФЛІКТ

«БЕЗ РОССИЙСКОГО ОРУЖИЯ, ДЕНЕГ И БОЕВИКОВ…»

Если на крыше жилого дома размещен зенитный комплекс, кто виноват в том, что этот дом обстреливают?

20 апреля славная телекомпания НТВ в программе «Чрезвычайное происшествие» показала в эфире «жительницу города Краматорска» Людмилу Журомскую. Г-жа Журомская демонстрировала свой подвал, в котором она «в мирное время, в 21 веке, прячется от бомбежек». «Жительница города Краматорска» живет в 300 км от него в Запорожской области в селе Терпиння. Подвал располагается там же, съемки велись там же, и мне представляется, что корреспонденты НТВ никаким образом, даже накушавшись самого тяжелого героина, не могли случайно перепутать подвал в Краматорске с подвалом в селе Терпиння.

Фейк – бог с ним, но вот, что важно: каждый день, утром и вечером, российские государственные телеканалы и примкнувший к ним Следственный комитет ездят нам по ушам, рассказывая о том, как бесчеловечные украинские фашисты бомбят собственное население. Этот острый приступ гуманизма внезапно поразил российские власти, которые до сих пор к бомбежкам собственного населения (например, в г. Грозный) относились весьма равнодушно и даже были замечены в расстрелах из танков — без особой военной надобности — многоэтажных домов в Махачкале или Буйнакске по случаю нахождения в одной из квартир парочки боевиков.

Давайте все-таки определимся и поставим точки над i. В бомбежках мирного населения во время войны виноваты, в первую очередь, те, кто начали эту войну. И тем более те, кто прикрываются мирным населением.

Представим себе вместо Людмилы Журомской жительницу Дрездена, которая в феврале 1945 г. дает интервью CNN. «Я мирный человек, — говорит она. — Я никогда ни в чем таком не участвовала, а эти самолеты союзников убили 25 тыс. человек в моем городе и превратили мой дом в руины». Жалко ее? Конечно. Кто виноват в том, что ее город бомбят? В первую очередь, Гитлер (и Сталин, замечу я). Тот, кто начал Вторую мировую войну. Не начал бы Гитлер войну… трудно мне себе представить, чтобы вот так из ясного неба прилетели американцы и разбомбили Дрезден.

Случай Славянска чем-то отличается? Увы, да. В худшую сторону, потому что много плохого можно сказать про Гитлера, но я еще не слышала, чтобы немецкие солдаты прикрывались мирным немецким населением.

Это началось с Палестины и с бесстрашных палестинских борцов за права человека и за уничтожение государства Израиль. Палестинские террористы стали систематически размещать свои ракеты на крышах домов, больниц и пр. Сначала они прикрывались мирным населением, будучи уверены, что HumanRights-Watch каждую израильскую ракету, поразившую размещенных так террористов, запишет в преступления израильской военщины против мирных женщин и детей, а потом — и вовсе перешли к тактике максимизации потерь среди собственного мирного населения.

Если раньше в истории человечества большие сильные бородатые самцы вели войну так, чтобы максимизировать потери противника, то именно в Палестине был освоен новый способ ведения войны — большие сильные бородатые самцы стали вести войну так, чтобы максимизировать число трупов среди собственных женщин и детей. Максимизировать число своих трупов всегда легче, чем число чужих, и это привело к подлинной революции в целях и методах войны (отмечу, что без защитников прав человека эта новая стратегия войны возникнуть не могла).

Именно такую стратегию Россия применяет в Славянске, копируя палестинских террористов от и до, вплоть до совершенно потрясающих снимков, на которых вооруженные до зубов мужики перебегают улицу, держа перед собой двух испуганных подростков, мальчика и девочку, физически прячась за их худенькими телами.

Вопрос: если на крыше жилого дома размещен зенитный комплекс, кто виноват в том, что этот дом обстреливают? Ответ: тот, кто разместил комплекс.

Дополнительная подлость тут в том, что такой тип войны в принципе непременным своим условием требует гуманности противника. Гитлеровские войска не прикрывались женщинами и детьми не потому, что они были такие гуманные, а потому, что присутствие женщин и детей никак бы особо не смутило союзников. Мирными жителями прикрываются только в тех странах, в которых мирные жители имеют значение.

Вы слышали когда-нибудь про теракт с захватом заложников в Китае? Ответ — нет. Потому что заведомо известно, что китайскому правительству на заложников наплевать. Вы обратили внимание, что после Норд-Оста и особенно Беслана теракты с захватом заложников в России происходить перестали? Потому что после того, как в Беслане мы браво пальнули по школе из огнемета, даже самому тупому террористу стало ясно, что в России брать заложников бесполезно. Вы слышали когда-нибудь, чтобы где-нибудь в Африке два племени воевали, прикрываясь женщинами и детьми? Ха! Это очень глупая стратегия. В женщин и детей удобней стрелять.

То есть сам факт того, что в Донецке и Луганске террористы прикрываются женщинами и детьми показывает ровно обратное тому, что пытаются доказать российское телевидение и Следственный комитет: а именно, что украинскому правительству есть дело до женщин и детей. Иначе бы — не прикрывались.

Давайте сейчас забудем о деталях (немаловажных впрочем). О том, что рассказы российского телеследственного комитета о тотальном геноциде города Славянска, мягко говоря, преувеличены. О том, что размещаемые в сети фотографии мертвых детей, убитых кровавой украинской военщиной, оказываются, как назло, фотографиями жертв бомбежек в Сирии или обезглавленного в Саудовской Аравии педофила. Что видео обстрела Славянска украинскими «Градами» оказалось обстрелом Цхинвали «Градами» российскими 9 августа 2008 г., что, согласитесь, совсем уже особый цинизм: сначала выносили из Цхинвали «Градами» грузинские войска и при этом заявляли, что это грузины обстреливают Цхинвали, а потом тот же суп съели по второму разу.

Вот очень простая вещь. Если Кремль хочет, чтобы украинские власти перестали обстреливать мирных жителей в Славянске, то ему просто надо убрать из Славянска своих боевиков. Потому что это не украинская «гражданская война», как бы нам ни пытались внушить обратное. Потому что, как справедливо посетовал сам командующий боевиками в Славянске, сотрудник СБ российского олигарха Константина Малофеева Гиркин/Стрелков (разместив попутно в собственном блоге фото БТР, горевшего 25 лет назад на площади Тяньаньмэнь, в качестве фотосвидетельства собственных побед над украинскими фашистами), местный народ воевать не хочет.

Без российского оружия, российских (или Януковича) денег и российских боевиков, безнаказанно пересекающих российско-украинскую границу, все бы кончилось в три дня.

Юлия Латынина
ej.ru

СВАБОДУ ПАЛІТВЯЗНЯМ!

(пачатак на стар. 3)

адносіны з Захадам досыць хутка і, у прынцыпе, малой крывёю.

Сам Бяляцкі спадзяецца, што яго вызваленне - толькі першая ластаўка. У спісе палітвязняў на сайце "Вясны" - яшчэ сем прозвішчаў, у тым ліку экс-кандыдата ў прэзідэнты Мікалая Статкевіча.

Чавусаў мяркуе, што беларускае кіраўніцтва цяпер аддасць перавагу не выкідваць ўсе козыры, а дачакацца нейкіх крокаў у адказ Захаду, якія сімвалізуюць «рукопожатность» Лукашэнка.

Палітвязняў прададуць па частках?

Валерый Карбалевіч, эксперт аналітычнага цэнтра "Стратэгія" (Мінск), таксама заявіў у каментары для Naviny.by, што «палітвязняў, магчыма, будуць прадаваць па частках».

На думку аналітыка, Мінск будзе сачыць за тым, як адрэагуе на цяперашняе вызваленне знакамітага палітвязня Еўрасаюз. Беларускі бок хацеў бы адмены санкцый, адзначае суразмоўца, але наўрад ці Брусэль пойдзе на такі крок пасля выпуску з турмы аднаго толькі Бяляцкага. Магчыма, санкцыі для пачатку скароцяць.

Чавусаў ж дапускае, што можа быць прарыў у адносінах паміж Беларуссю і Штатамі. Пасля дыпламатычнай вайны вясны 2008 года дыпмісіі Беларусі ў Вашынгтоне і ЗША ў Менску абяскроўлены, працуюць без паслоў. Афіцыйнаму ж Мінску сёння асабліва важна наладзіць адносіны з самай магутнай краінай свету.

Чаму ўлады так заварушыліся на заходнім кірунку? Палітолагі падкрэсліваюць расійскі фактар. Бачачы агрэсію Крамля супраць Украіны, «Лукашэнка трохі спалохаўся», адзначае Карбалевіч.

Уладалюбнаму кіраўніку краіны, якая патрапіла ў жорсткую залежнасць ад Расіі, трэба пашырыць прастору геапалітычнага манеўру. Момант спрыяльны тым, што Захаду, таксама напалоханаму захопам Крыма, выбліскам вялікадзяржаўных амбіцый Крамля, цяпер асабліва не да натацый па частцы дэмакратыі ў адрас «апошняга дыктатара Еўропы» (да уж і ці апошняга?).

Заходнікі аддаюць належнае хоць бы некатора гадыстанцыяванне Лукашэнкі ад Крамля ў украінскім пытанні і, як пагаворваюць у дыпламатычных кулуарах, гатовыя нават стрымана аддзячыць. Вызваленне палітычных вязняў дазволіла б зрабіць гэта з захаваннем асобы.

Лукашэнка ж мае і яшчэ адзін козыр. Ад яго пазіцыі шмат у чым залежыць, якім апынецца Еўразійскі эканамічны саюз - рэальным геапалітычным блокам або бюракратычным утварэннем тыпу Саюзнай дзяржавы, адзначае Чавусаў.

Натуральна, Захад не зацікаўлены ў першым, мацнейшым варыянце. Лукашэнка ж мае багаты вопыт рэдуцыравання інтэграцыйных праектаў Крамля.

Мінск атрымлівае процівагу і грошы

Якая цікавасць беларускага афіцыйнага лідэра? Адносная нармалізацыя адносінаў з Захадам дае магчымасць вярнуцца да звыклай палітыцы лавіравання паміж цэнтрамі сілы на міжнароднай арэне. «Лукашэнка спатрэбілася другое крыло», - адзначае Чавусаў.

Далей, для выратавання ад фінансава-эканамічнага абвалу быў бы вельмі дарэчы новы крэдыт МВФ.

Паколькі крэдытная залежнасць ад Расеі становіцца пагрозлівай, ужо сама дыверсіфікацыя знешняга доўгу ўяўляецца дабром. Да таго ж МВФ можа даць пазыку на больш гуманных умовах і нават, пагаворваюць, змякчыць патрабаванні па частцы рэформаў.

У цэлым паляпшэнне палітычных адносін з Захадам дае сігнал замежным банкірам, інвестарам.

Нарэшце, нішто чалавечае не чужа замацярэламу за два дзесяцігоддзі ў сваім крэсле кіраўніку Беларусі. Было бачна, як радаваўся ён нядаўна ў Кіеве на інаўгурацыі Пятра Парашэнкі магчымасці апынуцца ў адной кампаніі з лідэрамі краін ЕС, віцэ-прэзідэнтам ЗША. Пахваліўся потым у інтэрв'ю сербам: «Прынамсі, са мной ужо вітаюцца і размаўляюць».

Геапалітыка працуе на незалежнасць

Але нават калі выйдуць на волю ўсе палітвязні, цудаў збліжэння з Еўропай і рашучых рэформаў у краіне не будзе.

«Спадзявацца на паўтор лібералізацыі, якая была перад выбарамі 2010 года, не варта», - лічыць Карбалевіч. Паводле яго прагнозу, перад прэзідэнцкімі выбарамі 2015 года, хутчэй, будуць зацiскаць гайкі.

І ўсё ж вызваленне Бяляцкага - радкая і моцная порцыя пазітыву для тых, хто хоча пераменаў у Беларусі. Кропля камень точыць. Прыйшоў дзень, калі уладам прыпякло - і яны пайшлі на саступкі.

Так, рэжым заклапочаны самазахаваннем. Але пры гэтым адрошчванне другога геапалітычнага крыла павышае шанец захаваць беларускую незалежнасць, мацней завязаўшы яе на інтарэсы буйных сусветных гульцоў.

Аляксандр Класкоўскі
БЕЛАПАН

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 30.06.2014 у 18.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.